

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κ.Κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

Σεβασμιώτατοι,
Θεοφιλέστατοι,
Άδελφοί Συμπρεσβύτεροι,
Έλλογιμώτατοι κ.κ. Καθηγητές,

Μέ ιδιαίτερη χαρά άπευθύνομαι προς όλους τούς έκπρο-
σώπους τών Ίερών Μητροπόλεων πού συμμετέχουν στό ΙΔ΄
Πανελλήνιο Λειτουργικό Συνέδριο μέ θέμα «ΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΕΣ
ΤΕΧΝΕΣ», τό όποιο τελεί υπό τήν αιγίδα τής Ίερᾶς Συνόδου, τῆ
εὐγενεῖ φροντίδι καί τοῖς μεγίστοις κόποις τοῦ Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου κ. Δανιήλ, Προέδρου τής Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπι-
τροπῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως, καθώς καί τών Μελῶν
της.

Ἐπιτρέψτε μου νά έκφράσω ὀλίγες σκέψεις γύρω ἀπό τό
ιδιαίτερα ἔνδιαφέρον θέμα πού ἀναπτύσσεται στό Συμπόσιο

αυτό καί ἀφορᾶ στίς ἐκκλησιαστικές τέχνες. Από τή στιγμή τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ τό σύμπαν καί ἡ ἱστορία τῶν ἀνθρώπων προσλαμβάνονται ἀπό τή θεία Σάρκωση. Μέ τήν πρώτη Του ἔλευση ὁ Χριστός ἀνακεφαλαίωσε τά πάντα στό πρόσωπό Του, ἐνῶ ἡ ὑπόσχεση τῆς δεύτερης ἐλεύσεώς Του ἔγινε ὁ μαγνήτης πού ἔλκει τήν ἀνθρώπινη ἱστορία καί τήν προσανατολίζει πρὸς τήν ἔσχατη ἡμέρα. Ὄταν λοιπόν ὁμιλοῦμε γιά τήν σχέση Ἐκκλησίας καί τέχνης, ὁμιλοῦμε γιά σχέση, ἡ ὁποία καθορίσθηκε ἀπό αὐτό τό γεγονός τῆς Σαρκώσεως, διατυπώθηκε μέσα ἀπό τό Εὐαγγέλιο καί ἀποτυπώνεται ποικιλοτρόπως μέσα ἀπό τά διάφορα εἶδη ἐκκλησιαστικῆς τέχνης.

Ἡ παράδοσή μας ἀνέκαθεν ὑπῆρξε ἀνοιχτή στίς πολιτιστικές ἀξίες, προσλαμβάνοντας τίς τέχνες, ἐντάσσοντάς τις στή λατρεία της καί δίνοντας σ' αὐτές μία νέα ἀνοδική φορά. Πρέπει ἡ διάσταση τοῦ κάλλους νά προκύπτει μέσα ἀπό ἐκκλησιαστικό ἀντικείμενο, ἰδιαίτερα ἀπό ὅσα ἀφοροῦν στήν λατρεία μας. Τό κάλλος πρέπει νά κυριαρχήσει καί νά ἀντανακλᾶται στή ναοδομία μας, στήν εἰκονογραφία, στήν ψαλτική. Αὐτό πού ἔχει ἀνάγκη ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἓνα κατανυκτικό περιβάλλον, ἓνας ὀρθόδοξος ναός, στόν ὁποῖο νά μπορεῖ νά ἀφουγκραστεῖ τήν ψυχή του. Μέσα ἀπό τό ἀπέρητο κάλλος τῆς λατρείας, νά ἐπανασυνδέεται μέ τό μυστήριο, νά μπορεῖ νά συγκεντρώνει τόν διασκορπισμένο του νοῦ καί νά ξαναβρίσκει τόν Θεό.

Μέσα σ' ἓνα κόσμο ὅπου ὅλα προσπαθοῦν νά ἐπιβληθοῦν διά τοῦ ὄγκου καί τῆς ἰσχύος, ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νά ἀντιπαραθέσει τό ταπεινό κάλλος πού ἀφοπλίζει. Θεολογία καί Τέχνη ἀποτελοῦν ἐκφράσεις τοῦ ἄφατου Μυστηρίου τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως. Ἡ Ἐκκλησία υἰοθέτησε κάθε μορφή τέχνης μέσῳ τῆς ὁποίας ἐκφράζεται τό δόγμα, ἡ θεολογία, ἡ πίστη καί ἡ ἐλευθερία τῆς Ὁρθοδοξίας.

Χαιρετίζω μέ πατρική αγάπη όλους τούς συμμετέχοντες σέ αυτό τό Συνέδριο, αναμένοντας μέ ιδιαίτερο ενδιαφέρον τούς λόγους πνευματικῆς οἰκοδομῆς, οἱ ὅποιοι θά προκύψουν μέσα ἀπό τή συγκεκριμένη συνάντηση. Αφοῦ λοιπόν ἐκ προοιμίου σᾶς εὐχαριστήσω, εὐχομαι ἀπό καρδίας τόν ἐξ ὕψους φωτισμό γιά τήν ἐπιτυχή διεξαγωγή τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐφετινοῦ Λειτουργικοῦ Συμποσίου ἐπ' ὠφελεία τῆς Μίας, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.